

* * *

Мене, як метелика,
важко припнути цвяшком.
Принаймні, коли я зростала
і мріяти стала,
нестала у русі
під променем, як під дашком,
літала.

Допоки
любов моя світла тремтить на щоці,
допоки вона у долонях світанок тримала,
а потім упала в траву –
і дивилась на мальви,
а потім ловила в ставку лісовім окунців.

Вночі постелили надворі –
глядіти зірки,
складати слова про космічні далекі польоти.
Любов моя зблискує,
блискає, блискає: хто ти?
Любов моя близько.
Метелик торкнувся щоки.

Харків

1

Місто – покинута лялька
зі скляними очима.
Не тікайте налякано,
сіли б, спочили.
Поговорили б разом,
як бути з містом,
щоб загуділи траси
словом, змістом,
як постачати рими
в дальні квартали,
щоб на дротах і ринвах
крига розтала...

Й місто світає.
Слухаю: українською
вірші читає.
Вірші Свідзінського.

2

1920-ті

Моя любов міцнішає і тихшає,
а іноді – уже й не помічаю.
Дроти для телеграфу порозвішані,
купую рафінад, брикети чаю,
заходжу вранці в церкву Миколаївську,
на вулиці стрічаю Мещанінова
і з візником вітаюся і лаюся,
підкочую забрьохані штанини.
А Харків мій чимдужче розвивається,
більшовиками шириться і повниться.
Горбатий міст над Лопанню схиляється,
вона – звивається, як полюбовниця.

3

Сідай – трамвай відходить від Вокзальної,
завмерле серце струшує, полоще.
...А про любов я так і не сказала –
вона під крильцем в голуба на площі.

* * *

У сутності слів
розібратися, мабуть, не важко.
Варення зі слив –
і піни солодкої чашка.
«Розлюбиш» від «любиш» –
простий словотвір початківця.
І щось воно в серці
нове і болюче
іскриться.

У коло єднаю
неявне і яв
за натхненням
та в море пірнаю –
солодке
сливове варення.

* * *

Стає нам з тобою і простору, й часу
очима здивовано зустрічатись
і глибоко чути гарячу спромогу
лишатися разом в любові до Бога.

* * *

To my grandmother Nadia

Come, Granny, and stay with me,
call me your dear child.
My knotted up weary heart
straightened out in your glow.

I long to spend summer days
with you at the riverside—
a little girl!—wetting our eyes,
as if after a lunchtime nap.

Now, in this wicked war cold
come, cling to me as of old.
Every heart-wrenching minute
we'll put our trust in us two.

Cuddle up to me close, like a child,
with your hair clipped boyishly short—
Once again. How I wish to protect you,
but we will be shielded by God.

(Translated by Anna Antonova)

* * *

Glued to a straw bull,
I stand in the sun, so enlightened,
and around me the air is ringing, fair-haired,
filled with Granny's cherry smell of clay.
I ask that I stick with the memory,
let it burn and call with a guttural scream,
let it stop and replace breathing,
let it lull me softly like a child.

(Translated by Anna Kononenko)